

יומן הנישק

גבעת - חיים

יום ר' י"ג בתמוז תשכ"ג 5/7/63
יומן מס' 699

באספות
=====

XX יואל קציר נבחר לריכוז העבודה.

יומן המזכירות

XX פנתה אלינו חנה היקל, חברת בית אורן, ובקשה לאפשר לה ולבנתה לעבור למשקנו מסיבות אישיות. סוכם להמליץ על קבלתה בפני האספה לאחר שיחת הכרות של מוסדות החנוך עם הבת.

XX עמיה הודיע על רצונו לצאת לאניה לעבוד שנה, במקום לעבור לשנה למשק אחר. כפי שסוכם מתחילה עם חברתו. הפניה חובה לאספה.

XX לרעיה ליברמן אושר קורס להנהלת השבונות.

XX התקיים בירור עם גבי מגל על סיום גיוטו בצה"ל. המזכירות עמדה על דרישתה שבגי יחזור הביתה נוכח הצורך הדחוף בכוחות צעירים במשק. השאלה חובה להכרעה האספה.

XX נהרי דרש להוסיף לו עזרה בריכוז הבניה לאחר שאין הוא יכול לבדו להקיף את העבודות הרבות בבניה, אם בדיוור ואם במכנים של המשק. בבירור נוסף הוצע ליעקב ק. הלוקי להשתחרר מעבודתו באמבר ולהעמיד עצמו לעזרת נהרי. אחרי היסוסים רבים קיבל יעקב את דרישת המזכירות.

XX פדות ר. פנתה שהמשק יקבל את אמה. אחרי בירור התנאים הכספיים ותנאי השיכון, הוחלט להביא את הפניה לאישור האספה.

XX אורי בן אלי מסר על העיכובים שמונעים את עזיבת תפקידו באייל ובואו בקרוב למשקנו. הוחלט לעזור לו בספול שחרורו במזכירות הקיבוץ.

XX ו. בטיחות הציבה את בעיות הסעת הבריים וילדים לעבודות שדה, אשר מתבצעת בתנאים לא מתקבלים ואפילו מסוכנים. סוכם שחברי המזכירות, אשר מטפלים בענייני הובלה, ישבו עם ולטר ז. ויסדירו את העניין.

XX האגף החקלאי במשרד החנוך מציע לנו בהמלצת מזכירות הקבוץ, לקבל כיתה של תלמידים מבתי ספר חקלאיים. הכיתה הוצעה לנו, מאחר ואין אנו מקבלים ששנה גרעין חנוכתי למשק. לאחר בדיקת תנאי לימוד ועבודה של הכיתה המוצעת, סוכם בחיוב, והוטל על מוסדות העבודה לקבוע את צוות המחנכים.

XX בעקבות עירעור על החלטת האספה בענין חובת עבודה בשרותים לחוזרי צבא, התקיים בירור והוחלט לא לשנות את החלטות האספה הקיימות. באשר לדרישה הקונקרטיה לאפשר לשתי חברות, עדה ודורון לעבוד לעבודה חקלאית, סוכם להשאיר את ההכרעה בידי מוסדות העבודה.

XX עזרא סימון נבחר לסדרן עבודה.

XX לא נתקבל עירעורה של שושנה ט. על הוצאת משפ. הריס מן המשק.

XX חנו דניאל מסר על ארגון ונוהג בחלוקת פרודוקטים להורים ע"י מחסן המטבח. הוא עמד על כמה מבעיות וקשיים חברתיים, והאספה סמכה את ידה על פעולות עובדי המחסן.

מתיק מרכזות החינוך

XX השבוע עמד בסימן מסיבות הסיום של כיתה ביה"ס. בכל הכיתות היו מסיבות יחד עם הורים בהן נתנו סיכומי לימודים וביטוי של הווי חברתי.

XX המסיבה הכללית לסיום שנת הלימודים היחה מורכבת מהופעות נאות של הכיתות הנמוכות והבינוניות. חבל רק שכיתות גבוהות לא שיחפו את עצמן בתכנית, והחיסרון היה מורגש למרות ההצלחה הכללית.

XX השנה היו תערוכות סיכום בכל הכיתות ותערוכת סיום כללית בנושא הציור. סודות תערוכה מיוחדת לשרטוט שומחה היתה נאותה.

XX המשק קיבל 3 סטיפנדיות לנגינה בכינור, 2 עבור בוגרי ביה"ס, גורי יבניאלי ויובל הדרי, ואחר עבור צבי מדר. הישג זה הוא בלתי רגיל, ואנו מברכים את התלמידים ואת מוריהם. נאחל לעצמנו המשך בהישגים בחנוך המוסיקלי.

XX החמש התחיל, והילדים יצאו מי לעבודה ומי לתפשה, אמנם פעילות מאורגנת לא תמה, וכל הילדים דרוכים לקראת הכנת חג המזנון.

בודאי
שט גולן
לראשונה
חדשים:
והמוזר
ואוכל הפך,
ילדים במצי
העד האפריק
את הנוף הח
וענת מבקרו
פרטיים בצר
אנו מקדמים
הנטל אך מת
עם אמא שלו

לזיוה
ביום כולנו
של אפריקה,
כל הלילה ב
הגבוהה בבנ
נציגויות ד
את הטרמה א
וכיצד להגי
מה ללבוש,
תך ומחייב
בעסק ולכל
ככל שאנו ב

שלשום
שביקרו פה
ארץ) ואני,
ונדהמנו שו
אולם באפרי
מאשר בארצו
אשר במקרים
לספר לכם כי
לפתוח "חוג

ביתנו
יפים עמהם,
הלבנים הפוע
הפקיד במשרד

רואים א
אשר כל בני
אלא הינו מכ
המדינה שאלי
בא לביטוי י
מפרקי חיינו
לארצות אפרי
חלוציות, שי
מופיעים כבר
מאמין בהם ב
בלבד, שפור
דמוכנים לשל
שמון בהרכב
הפעולה הקיב
מטביע את חו

לסיכום,
צנועה שערך
בית בסרם נ

בדואי מעונינים אתם לשמוע גם משהו עלינו עצמנו:
 שט גולן הינו הגדול בין שבטי ישראל בעמ"א ולכן החיים בו שוקקים ורבי ענין.
 לראשונה עשינו פה הכרה עם המסגרת המשפחתית הפרטית וכמובן דברים רבים היו
 חדשים: הביטול והחזקת הדירה, כבוי אורות לילדים, בכי בלילה, השכמה קולקטיבית
 והמזור מהכל היה אפי השרות המיוחד לאפריקה. כח האדם הזול המבקש עבודה
 ותוכל הפך, את השרות בבית לחוק ולנוהג ולא קל למשפחה קבוצית להסתגל ולחנך
 ילדים במציאות כזאת. הבית הוא גדול ומרווח עם גן יפה סביבו, מוקף בירק
 העד האפריקאני השולט מאופק עד אופק ובחודש הראשון לא שבעה המשפחה מבלוע
 את הנוף החדש. חוץ זמן קצר נכנסנו כולם למסגרת חיים אינטנסיבית. מיכל
 וענת מבקרות בבי"ס מקומי בשפה הצרפתית לפי הצהרים, אחה"צ מקבלות שיעורים
 פרטיים בצרפתית ומנגנון פסנתר, ואחת לשבוע מקבלות שיעורי פסנתר, כמו כן
 אנו מקדמים אותן לפי תכנית בחשבון ומקצועות עבריים. הן ממש כורעות תחת
 הנטל אך מתקדמות יפה. עידית מבקרת בגן והתאקלמה מצוייין, ויואב עושה חיים
 עם אמא שלו.

לזיוה תכניות לימוד רחבות. מקבלת שיעורים בצרפתית, נהגות ועוד. כך,
 ביום כולנו עסוקים, אוכלים יחד מחבשיליה הנפלאים של זיוה, ופירותיה המגוונים
 של אפריקה, ובערב מבלים בצוותא ומאזינים לצלילי הטמטם האפריקאי, המקיש
 כל הלילה ביער. שטח נוסף שהינו זר לנו ודורש תרגול רב, הוא חיי החברה
 הגבוהה בבנג'י. בתוקף תפקידי, הננו מארחים ומתארחים אצל שרים, מקידי גבוהים,
 נציגות דיפלומטיות, וכן בארמון הנשיא, והעניין אינו פשוט. קשה לכם להאר
 את הטרימה אשר אחזה אותנו לקראת המפגשים הראשונים: כיצד לערוך שולחן, מה
 וכיצד להגיש, איך להשתלט על מחלקת המזלגות, כפות וסכינים? מה קודם למה?
 מה ללבוש, את מי להושיב על יד מי. מעולם לא תארתי לעצמי שהעניין מסובך כל
 כך ומחייב לימוד יסודי, ואין חכמות, את אלה איננה מעניינת העובדה שאתה חוש
 בעסק ולכל שגיאה יש לעתים משמעות חברתית אשר פוגעת אחר כך ביחסי העבודה.
 ככל שאנו בזים לכל הגינונים האלה, הרי הם כפויים עלינו.

שלטון היינו מוזמנים לארוע דיפלומטי חשוב בקבלת פני נשיאים אפריקאנים,
 שביקרו פה ובאמצע מסבת הגן המפוארת תפסנו עצמנו, השגריר (חבר קיבוץ בית
 ארן) ואני, לבושים סמוקינג וענובים בפרפרים ונשוחינינו על עקביהן
 ונדחמנו שוב מחדש עד כמה עומד כל זה בניגוד לחיינו ולכל אשר הורגלנו לו.
 אולם באפריקה אין קונצ'ים. לעתים מיחסים להופעה חיצונית חשיבות רבה יותר
 מאשר בארצות אירופה. למזלנו הרב, הנשיא הינו גבר כהלכה, צעיר משכיל ומתקדם,
 אשר במקרים רבים מונע מאתנו עינויים מיותרים ומתחשב בנו. בקיצור יכול אני
 לספר לכם כי עד כה עמדנו גם במבחנים אלה בהצלחה וכאשר נחזור הבייתה, נוכל
 לפתוח "חוג לנמוסים טובים" במסגרת ירח העיון.

ביתנו פתוח גם לאפריקאנים אשר עובדים עמי והצלחנו עד כה לקשור יחסים
 יפים עמם, על בסיס של שיוויון והדדיות. גם באלה מיוחדים אנו בקהילת
 הלבנים הפועלת בה והיותנו ישראלים כתובה כבר על המצח. משרתי הבית, הנהג,
 הפקיד במשרד, השכן, כל אלה מרגישים ביחסנו הפשוט הישיר והחברי יום יום.

רואים אתם כי המושב "פעולת סיוע ישראלי", הינו מסכת של יחסים ופרטים,
 אשר כל בני המשפחה שותפים לה. ביטויה אינו רק בשטח המקצועי והחברתי,
 אלא הינו מכלול הופעת האדם, התנהגותו, מסירותו לעבודה ושרותו בכנות את
 המדינה שאליה נשלח. ופה שוב כפי שהדבר מתבטא בצבא ובכל שליחות מדינית אחרת,
 בא לביטוי יחודי של חבר הקיבוץ או חנוך הקבוץ או האדם שדבק בו באחד
 מפרקי חיי אבק החתיכות העובדות. מודר לציין כי למעשה רוצים אנו "למכור"
 לארצות אפריקה הרבה ערכים אשר אצלנו כבר אינם "עוברים לסוחר". מושגים של
 חלוציות, שיתוף, אידאליזם סוציולוגי, מוסר העבודה. חלק ניכר ממושגים אלה
 מומיעים כבר אצלנו במרכאות בפיהם של ציניקנים, וצבור קטן של הישוב בארץ
 מאמין בהם בכנות כדרך חיים. לכן לא תחנך פה שליחות על בסיס של רווחיות
 בלבד, שפור רמת החיים ותשלום תרבות על דינה. לא קל למצוא חברים אשר מוכשרים
 ומוכנים לשליחות זאת על בסיס הרבה יותר רחב. הסיכוי הגדול להצלחתנו פה,
 שמון בהרכב הטוב של הצוות הישראלי מבחינה מקצועית וחברתית, ורוח שיתוף
 הפעולה הקיבוצי השוררת בו. הרבה מזה יש לזקוף לזכות השגריר הקבוצי אשר
 מטביע את חותמו בכל.

לסיכום, ד"ש לקיבוץ כולו ולידידינו בפרט, וקשה לי שלא להזכיר המסבת
 שצנועה שערכתם למרידתנו ואשר כה נגעה ללבנו בחזקה את הרגשת הקשר העמוק
 לבית בסרם ניהלנו ממנו לחקופה ארוכה.

מהמשפחה האפריקאנית

בזמן האה
 כולם
 מה אתם מ
 ים? - בא
 מוזיאוני
 דברים יפ
 עתיקות?
 בילויים?
 אם כן, לכ
 אז למה ת
 היו עדיין
 אין שום

אבל מ
 חוויה כשל
 אפשר לקנו
 אפשר לראו
 אפשר לחלו
 אפשר להבר
 ובכלל, מה
 מה אומר ו

מספר

החומ
 נתפרסם בע
 מספר הנו
 מהם לטיו

המימו
 ל"י במטבע
 90 מש

כל זה
 עד כאן

הנדרש
 הערות על
 של שמירה ב

אם למר
 הוא החלק ה
 וההכרה בצור
 להחלף. לא
 כל שבוע (ב)

לרוב נ
 כמילוי חוב
 כגלל סיבות
 משה לא מצי

ברור ג
 לא נחנו את
 החברות בתק
 המסקנות.

מ כ ל י א ל-כ ל י / "לקט" ועדת חברה של מזכירות הקבוץ / נ ס י ע ו ת ל ח ו " ל /

בזמן האחרון מדברים הרבה מאד על חוץ-לארץ. כולם רוצים לנסוע לחוץ-לארץ אפשר לחשוב שיש שם משהו לראות מה אתם מחפשים שם? נוף יפה? רדו לנגב, עלו לגליל ופנו לירושלים?

ים? - באילת! מוזיאונים? - יש שניים שלמים בחל-אביב דברים יפים וזולים? בשוק הפשפשים. עתיקות? - ליד הברווזיה שלנו. בילויים? - איפה אין?

אם כן, למה צריך בכלל לנסוע לחוץ-לארץ? רוב החברים באו הנה מחו"ל - אז למה הם רוצים לחזור לשם? צברים? - זה עניין אחר. אמנם, נכון, הם לא היו עדיין בחו"ל. אבל, אם יוחלט שהם נוסעים - לאן יגיע השוויון? ובכך, אין שום צורך לנסוע.

אבל מצד שני, מי לא ישמח לנסוע לחו"ל? נסיעה באניה או במטוס הריהי חוויה כשלעצמה, וכל הסיור באירופה זה כלב? אפשר לקנות כל כך הרבה קישוטים לחדר, אפשר לגמור פילמים בלי סוף! אפשר לראות את מגדלי אייפל ופיזה בגודל טבעי! אפשר לחלות במחלה ים! אפשר לראות את פסל "אינפנט פיס"!

אפשר להכריח איזה שערן! ובכלל, מה אי-אפשר? מה אומר ומה אדבר? קשה לקבוע דעה מעניין כל כך עדיין!

מספרים מספרים

החומר דלהלן על נסיעות לחו"ל הוא של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. נתפרסם בעתון "הארץ" מיום 10.9.61. הוא מתייחס עוד לשנת 1960: מספר הנוסעים לחו"ל בשנה מהם לטיולים 60% 100000 איש 60000 "

המימון לטיולים אלה הגיע ל-60,000,000 ל"ה המחצית - כלומר 30 מיליון ל"ה במטבע חוץ. 90 משרדי נסיעות מפרנסים 1000 משפחות.

כל זה ב-1960. כיום, ב-1963 - בכמה התקדמנו? לאן אנו באים? עד כאן - ה"לקט".

ב ע י ו ת ב י צ ו ע ה ו ר ל ש מ י ר ת ל י ל ה /

הנדרש -104 שומרות במשך השנה, אמהות לילדים. העומד לרשות - 112 חברות העונות על דרישה זו. ז"א לפי החשבון האישי אפשר היה להסתפק בשבוע אחד של שמירה בשנה על כל חברה (כידוע המכסה המוצהרת היא שבועיים).

אם למרות חישוב זה, החפוש אחרי שומרות לילה החוזר מידי שבוע כשבוע, הוא החלק המטריד ביותר בעבודת הסדרן, על מוסדות החנוך למצוא את הדרך להחדרת והזכרה בצורך ואחריות השמירה. לא בעית החלפה מכשילה, אלא הוסר הנכונות להחלף. לא מספר החברות קטן מדי - אלא אי החשבונות בעובדה שנחוצות 2 שומרות כל שבוע (בכל עונות השנה).

לרוב נהפך התור הזה והתאמת זמנו למין עסק פרטי של החברה, ולא נחשב כמילוי חובה. מדובים מידי המקרים בהם החברה דורשת החלפה ליום יומיים בגלל סיבות משפחתיות. כל הסדר תור המתפרסם מראש נכשל עד כה, ואני החתום מטה לא מציע לחדש שיטה זו.

ברור גם שלא רק החברה עצמה, אלא גם האחראים למקומות העבודה לא נתנו את ידם להגשמת השמירה. הנני מרשה לעצמי לפרסם את הנחונים של שמירת החברות בחקופה בין אוקטובר 1961 עד אמצע יוני 1963 וכדאי להוציא מזה את המסקנות.

(המשך מעמ תקופה

מחוץ בריאות או בעיות בגוף שבחקופה זו המסקנה לפנייה לפי אבל אנו רח

השנה ת לרשת שטחין זו משבצת-מ נקודה 32 ע ומרכזים את נחונני יסוד

מקורות המי

חחשיב חלוקה (1) לשטחי הפ (2) לשטחי הפ (3) בשטחי הפ

בסכום 1, ממ 2, ממ 3, חר סה

זו כמובן כיום נראים

כלומר, את שטחיו ב שנת השכ"ב ה שכרשחנן 40 העצום שילך המביעה לנו, ביחר יעילנות

את השטח כותנה במרץ. ענף זה בשטח

הקופה זו כללה 174 שבועות שמירה.

בה השתתפו :	46 חברות	-	בשבוע אחד בלבד.
	"	34	בשבועיים
	"	10	בשלושה שבועות (לפי המכסה)
	"	6	בארבע שבועות
	"	1	בששה שבועות
		97	

מחוץ לחיילות ועוד 10 חברות רוקות יש 36 חברות שאינן שומרות מסיבות בריאות או פחד. נוסף על כך כ-22 חברות שזמנית אינן באות בחשבון בגלל בעיות בגוף הריון, הנקה, טפול מתמיד בהורים וכדומה. בס"ך היו 16 חברות שבחקופה זו לא שפרו בכלל, מתוכן 6 שתפקידן או עבודתן לא אפשרה את זאת לחלוטין. המסקנה היא פשוטה: או התנדבות של כל חברה הכשרה לשמירה, או הענות לפניה לפי הצורך ולא לפי הנוחיות. שתייהן מאפשרות פתרון קל של כל הבעיה. אבל אנו רחוקים מאד במציאות ממסקנה זו.

הברוט

ה ש ק י י ה ש ט ה י נ ו ב ק ק ז ו /

השנה תשכ"ג 1963, היא שנה היסטורית במיתוח המשק החקלאי שלנו. גמרנו לרשת שטחינו. את האקורד המסיים עשינו חזק אבל בשקט. רשתנו שטח של 742 דונם. זו משבצת-מרובעת יפה באדמות קקון. את המים קבלנו ממקורות, בנקודה הנקראת נקודה 32 על קו עמק חמר המזרחי. זהו אחד הקוים שעוברים את מזרח עמק חמר, ומרכזים את המים אל המוביל הארצי.

נחוני יסוד של משקנו 160 יחידות משק חקלאיות

15.200 מ' מים ליחידה

2.432.000 מ' הקצבה מים מתוכננת

2710 ד' בשטחי המשק והואריות ומהדרין.

1422 ד' במזרח במרץ וקקון.

מקורות המים העצמיים: 4 בארות בסביבת המשק.

2 בארות במהדרין.

החשיב חלוקת הקצבה המים לשטחים השונים:

1) לשטחי הפתוח במזרח (מרץ וקקון) $1422 \times 500 = 711.000$ מ' ³

2) לשטחי המשק ומהדרין ³ 1.721.000 מ'

3) בשטחי הביח ומהדרין 58% מהמים הם משאיבה עצמית $1.721000 \times 58\% = 998.000$

בסכום 1.434.000 מ' ³ ממקורות חוץ

2. ממקורות עצמיים 998000 מ' ³

3. תוספת חוץ 10% 143000 מ' ³

סה"כ ההקצבה 2575000 מ' ³

זו כמות ההקצבה והחשיב כפי שיהיה בעתיד, כשיזרמו מי הכנרת במוביל. כיום נראים פני הדברים קצת אחרים.

ההקצבה לשנת תשכ"ג

מקורות חוץ 773.000

מקורות עצמיים 1.287.000

סה"כ מים מוקצבים 2.060.000

כלומר, ברשותנו כיום רק 80% מהמים המיועדים עבורנו, כשגמרנו לרשת את שטחינו במרץ הספיקה הכמות של 2.060.000 לענות על הצרכים וסיכומה של שנת תשכ"ב הראה שהשחמשנו ב-90% מכמות המים שעמדה לרשותנו. מכאן ברור שעצום שילך ויגדל בקייץ, אולם רישוח זה מצדיק הבעיותינו להשלמת מכסת המים המגיעה לנו, ואנו מקוים שלקראת השנה הבאה נקבל תוספת מים, ונוכל לנצל ביחור יעילות את שטחינו.

את השטח בקקון יעדנו השנה לגידול כותנה. עד השנה השקינו 240 דונם כותנה במרץ. השנה מושקים 700 ד' בקקון ועוד 100 ד' במרץ. כך שהגדלנו ענף זה בשטח, ובעיקר בשטחי השלחין.

אבי תירוש

זאת ה
שהוא הקרו
קריבש
התרבותיה
הציונית ב
היהודים ש
שהעידו לה

הוא ה
"מכבי". ה
את סממתי
על קריאה

חנועה
ונסחה להשר
וצעירים נגו
העולם סביב

אולם ה
מן הצעירים
שכנע. בהתב
קריבש ידע
חוץ הגיון-

המאבק
ההתמודדות
התבסס עדי
ורפורמיסטי
בצורה מרכס
מול "ההתבו
בה העיקר ה

קריבש
יחר החברים
"מקסימה".
אחרי-הי
מאתנו, פני
ומשכנעים.
או היסוסים

קריבש
עברנו את כל
צעירים. הוא
וגם ברכישת
היה בין מי
וחעטיה. הוא
נוסף להטקפת

עק סיום
פעל ב"כוחה"
משרד החוץ ו
כהן כמיומה

קריבש ה
הרצאותיו, א
ייחודו בזה

אבד לנו

זאת היא פרידה מיריד ומדריך. לרבים מאתנו הוא היה זאת. קשה לחמוס שהוא הקרוב... איננו.

קריבש התחנך בעיירה קטנה בצ'כיה, אביו היה רופא, משפחתו בלטה ברמתה התרבותית מעל סביבתה. כאשר נשלח לגמנסיה בפילזן הוא נפגש עם תנועת הנוער הציונית במקום. בגמנסיה שהיתה גרמנית, נחלל באנטישמיות חריפה והמעט היהודים שלמדו שם, חפשו את פתרון עם"י התבוללות. קריבש היה בין הבודדים שהעניו להרים ראש והכריזו בגאווה על השתייכותם להידות.

הוא היה למדריך בתנועת הנוער "תכלת לבן" ופעל גם בארגון הספורטיבי "מכבי". הטיף לספורט, חינך גופני ולאורה חיים בריא, שהוא עצמו הלך והגשים את סמכותיו. אף על פי כן היה קריבש אדם אינטלקטואלי רוחני מובהק, שקד על קריאה ולימודים ולא ולא הסתפק משקידה זו בלבד.

תנועת הנוער היהודית בצ'כיה ינקה בימים ההם מרוח תנועת הנוער בגרמניה, ונסחה להשתלב לשאיפות תנועות הנוער העולמיות. היתה זאת תקופה של התקוממות צעירים נגד דפוסי חיים של המבוגרים, ההורים, נגד שיטות חינך מיושנות, נגד העולם סביבם. מרד זה היה ספונטאני, טבעי, ביטא בנאמנות רגשות הצעירים.

אולם השתייכותם לעם היהודי שחודעתו הלאומית התעוררה אז-אז אט, בקשה מן הצעירים פעולה מחשבתית מאומצת. קריבש לימד את התורה הציונית והגיונו שכנע. בהתנגדותו לעולם הבורגני וזעיר בורגני, דרש דרך לנוער לסוציאליזם. קריבש ידע לנתח בעיות רעיוניות כמטמתיקה בבעיות חשבון. למסקנותיו הגיע תוך הגיון-ברזל, ואדם בעל מחשבה לא היה יכול אלא להסכים לדבריו.

המאבק הרעיוני התנהל בחקופה ההיא בחזיתות אחדות. הקשה ביותר היתה ההתמודדות עם השקפת הקומוניזם הפוליטי. הסוציאליזם של תנועות הנוער שלנו התבסס עדיין על הרגשה ורצון לצדק בלבד. היו בו שאיפות מן הסוציאליזם האוטופי ורפורמיסטי. קריבש היה בין הראשונים שלימדו אותנו לבסס את דרכנו הסוציאליסטים בצורה מרכסיסטית, מדעית, תוך ניתוח מדעי של מצב העם היהודי בגולה. עמדנו מול "ההתבוללות האדומה", וכך נחפכה תנועתנו לתנועה פוליטית לוחמת, מתנועה בה העיקר היה החוץ החברתי של צעירים לתנועה עם יסודות רעיוניים משותפים.

קריבש לא היה "מנהיג" במובנו המקובל, לא קיים היה "מרחק" בינו לבין יתר החברים. הוא נשאר תמיד אחד מאתנו וידיד לכל אחד. לא היתה לו הופעה "מקסימה". במשטותו הוא כבש את כולנו, כנותו והתלהבותו משכה וכן הלכנו אחריו. היינו זקוקים לעזרתו ועצתו, ואפילו כשלמד כבר באוניברסיטה רחוק מאתנו, פנינו אליו. קריבש לא היה נואם "מבריק", אבל דבריו היו ברורים ומשכנעים. הוא לא בא אלינו עם פרוגרמות מוכנות מראש, לעתים גילה מקפוקים או היסוסים ודוקא בדרך זו הוא קרב ושיחף במחשבותיו.

קריבש עלה ארצה כאשר חבריו מזמן כבר התאקלמו והשתרשו בה. אנחנו חניכיו עברנו את כל התקופה הקשה מרובת משברים אישיים של הקליטה הראשונה בהיותנו צעירים. הוא הגיע אלינו כאדם מבוגר יחסית. למרות זאת השיג אותנו גם בעבודה וגם ברכישת השפה והבנת בעיות הארץ. אחרי תקופה קצרה של הכשרה במשקנו, היה בין מיסדי המושב "נירה" על יד בית יצחק, מושב ראשון מושחת על חקלאות ותעשייה. הוא ביסס את הכוון המשקי הזה רעיונית, ואנו במשקנו מצאנו עידוד נוסף להשקפתנו בבניית בית החרושת "גת", אשר בתקופה ההיא החל לגדול והתפתח.

עם סיום מלחמת העולם השנייה, יצא קריבש בשליחות הסוכנות לגרמניה, פעל ב"ברחה", ועבר לתפקידים צבוריים אחרים. לאחר קוט המדינה פעל בשרות משרד החוץ וייצג את מדינתנו בבירות שונות בעולם. עד מותו הפתאומי, כאשר כהן כמומה כוח ישראלי בפראג.

קריבש היה אדם מלא שמחה חיים, תמיד עליו. בזכרונו ייחרתו לא רק הרצאותיו, אלא גם טיולים, מסיבות, שירה ונגינה, ספורים, מעשיות ובדיחות. ייחודו בזה שעורר אותנו למחשבה עצמית וביסס השקפת עולמנו.

אבד לנו ידי ומדריך. אבד אדם יקר בטרם עת.

נהרי

אנו משתתפים בצערם של ריזל והמשפחה
על מותו הפתאומי של
א ל י ה ו ל י ב נ ה (קריבש)

... הכרתי אותו עוד לפני שנפגשנו פנים אל פנים. הכרתיהו במחנות התנועה, בכנוסים, ועידות ומכתביו. זכור לי חבורו הגדול והמקיף על אורחות חיים אשר הולמים את הנוער המהפכני, אשר חייב להיות בנגוד המקובל לחברה הזעיר בורגנית. החל מלבוש פשוט עד להגשמה החלוצית. בלהט בלתי רגיל הטיף קריבש לתורה זו. עבר אזורי הארץ לארכם ורוחבם, נפגש עם הנוער והסביר עד אשר נתקבלו ביסודות התנועה.

... רבים מאתנו ודאי עוד זוכרים את אותו "הבחור התוסס", לבוש בגדי קטיפה, השר ומלווה עצמו בגיטרה. שר הוא שידי ימי הביניים היפים, מרכז סביבו מעגלים מעגלים של צעירים על יד המדורה, סוחר אחרי עשרות חברה לטיולים ובחורף טיולי סקי. ושוב לעבודות עונה בחוות החלוץ, ומזה עבר ללימודים, רכש ידע ולימד. לא פעם הזעקנו אותו לקראת הכרעות תנועתיות, למרות שהיה במרחקים עקב לימודיו.

... אחרי עלייתו ארצה, נפגשנו במשקנו. קריבש יצא אתנו מידי בוקר לכרם. הוא עבד כעגלון. בחדוה, ברצון ובעניין רב. בשעות מנוחה רכש קריבש מעמד מיוחד בין עובדי הענף עם ספוריו ובדיחות דעתו. לאחר מכן, עם גמר הכשרתו, ריכז סביבו קבוצה של עולי מערב אירופה, ויחד אתם את המודב "נירה".

... עם תום המלחמה, נקרא לשרות הדיפלומאטי... ולא חזר.

חנן כ.

רכו הבניה מודיע בנוגע לעבודות צבעות /

מלאנו כמעט את כל ההזמנות של חלוקת צבעים לחברים, וביצענו את רוב העבודות בדירות החברים. כעת צובעים במוסדות הילדים ובבית הספר, ועד לאוקטובר אין לנו אפשרות לקבל הזמנות, לא על ביצוע צביעה ולא על קבלת צבעים.

"אחרי הצות"

אמס התקיים קונצרט התלמידים המסורתי, עם גמר שנת הלימודים. הופיעו לא פחות מ-15 מנגנים בכינור, פסנתר, צ'לו ואקורדיון - ועוד בקשו את סליחתם של מנגני הגיטרה, על שקופחו ולא שוחפו. היו ילדים, הן בין הגדולים והן בין הקטנים, אשר בלטו ביכולתם ובטחונם; אך כולם הפגינו התקדמות מחמדת וחייבה לכלי, לנגינה ול"אמנות הנאווה" בכלל. אחרי הקונצרט התכנסו הילדים עם הוריהם ומוריהם במועדון, למסיבת פרידה למרדכי. בדברי הפרידה שלו, ציין יובל את זכותו הגדולה של מרדכי, אשר החדיר לצבור הילדים בגבעת חיים על דורותיו, את הפעילות המוזיקלית הענפה. הודות להתמדתו, ישנה בגבעת חיים קבוצת קשתנים, שאין דוגמתה בתנועה ההת-ישראלית - וספק רב אם יש כמות בבתי הספר הגדולים בעיר. בתשובתו בקש מרדכי את הילדים לא למדוד את נגינתם בהישגיהם המיוחדים של המצטיינים. לא כל אחד יכול להגיע וצריך להגיע לדרגה אקדמאית, אך רבים יכולים וצריכים להגיע לנגינה להנאתם הם ולהנאת סביבתם הקרובה, בהרכבים תזמורתיים ו"ביתיים" שונים - ולהתמיד בנגינתם זו, אפילו מעבר לשנות בית הספר.

מ
לכ
לו

למשפחת מנ
כ ר כ
להולדת ס
אחות לרות

לרחל, יו
לנוריה
עם ש

כ ר ו

ברכו

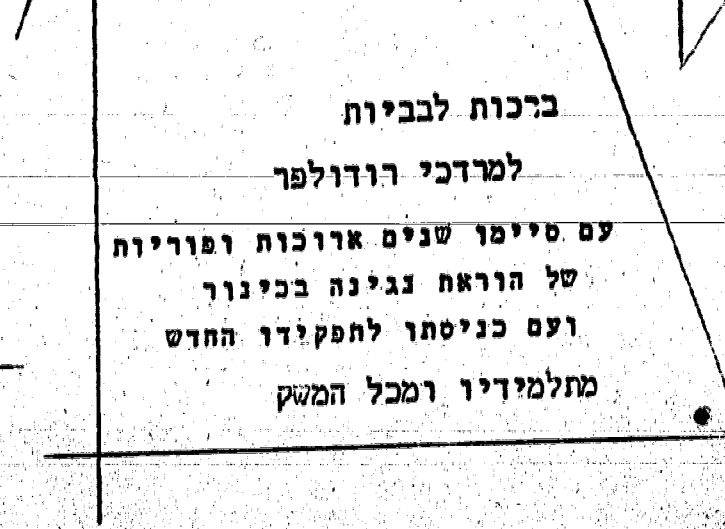
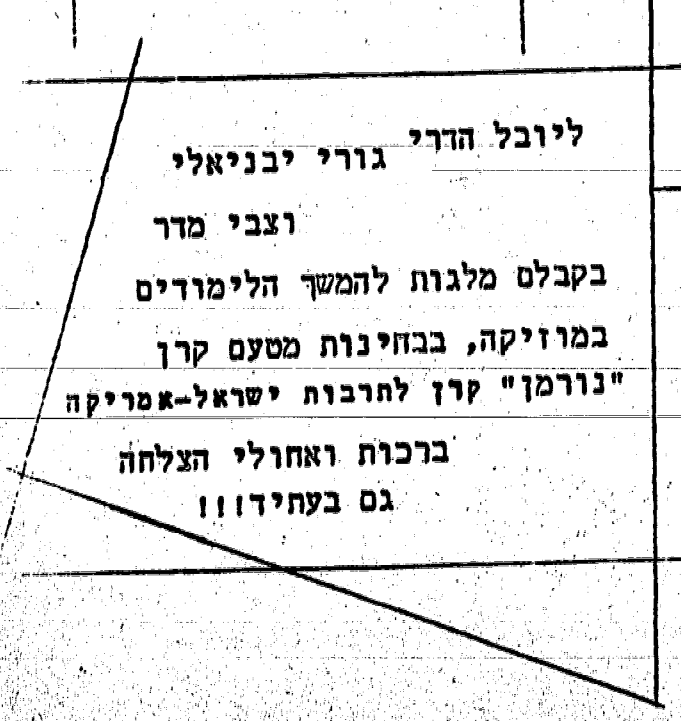
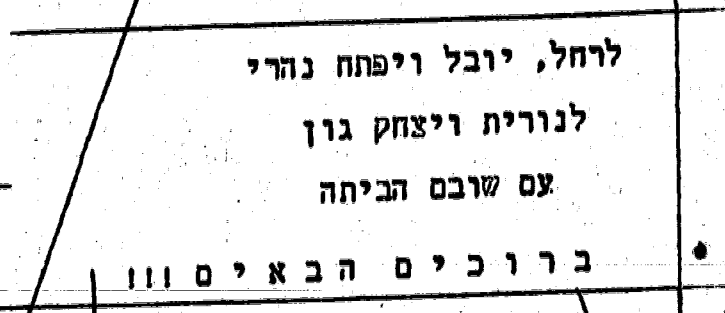
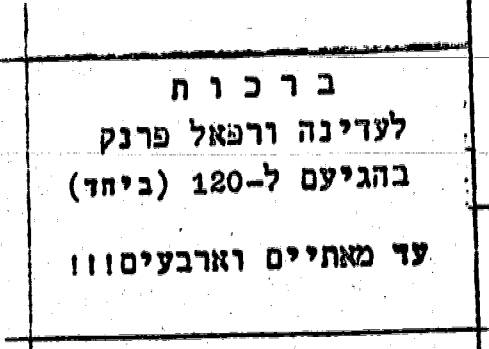
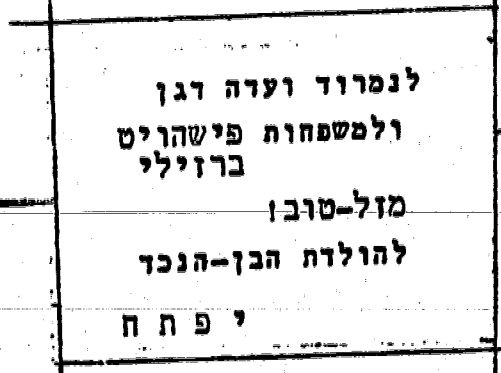
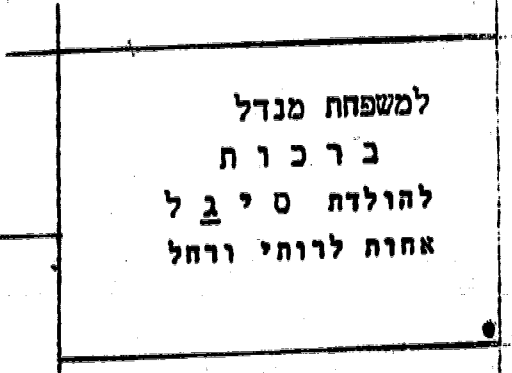
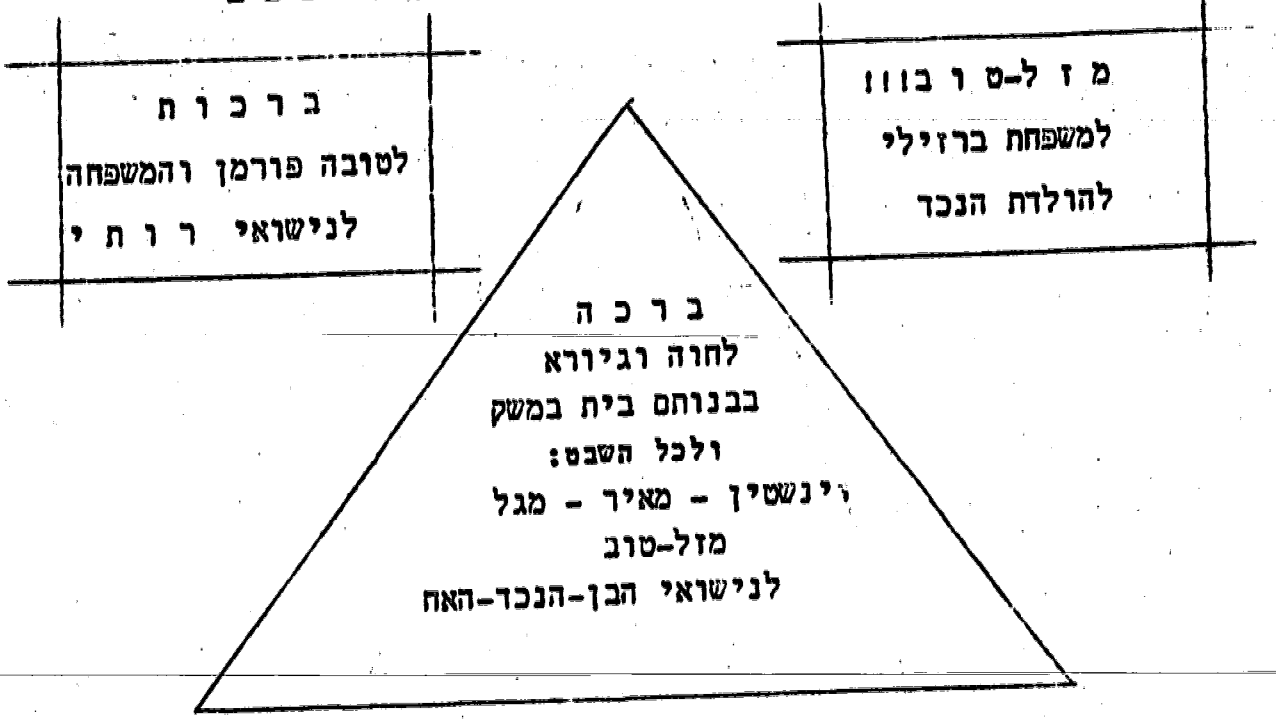
למ

עם סיימ

של הו

ועם כ

מתלמיד

יוס ו' כ
גלעד ארי
דוד שרג
דרורה
זכרי
חיה
יוס
יו
י
&&&&&
ולבנים:
ויהיו:
=*= =*=
אין זו ש
אחת מן ה
שנה חולי
תבורך שנ
ונזכור:
חנכנו יל
גם בשנה
נזכור: ש
על כן, ח
&&&&&&&&&&